

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

9. An Confessarius hic Panormi ab Episcopo approbatus possit
Panormitanum absolvere Romæ, Napoli, vel aliis in locis extra Diœcesim?
Et quid de proprio Parocho, & de Religiosis, qui per approbationem ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

care *textum in dicto cap. si cui nulla*, In cuius explicationem multa dici possent, valde enim in hac doctrina explicanda torquentur Doctores. Ego tamen dixerim universè loquendo omnem licentiam vel facultatem, vel rescriptum concessum uni in ordine ad effectum causandum ab alio, censeo gratiam statim factam ex vi privilegij ante quemcumque ejus usum, si materia gratiæ sit spiritualis: imò & in quacumque materia dummodo non sit jure prohibita, vel excepta. Itaque habet locum nostra doctrina in omnibus casibus, in quibus contrarium non statuatur ipso jure. Reperimus autem jure ipso aliter statutum in duplici casu. Primus est materia ambitiosa, qualis est beneficiæ, ut in dicto cap. si cui nulla, cap. si super gratia, de officio deleg. in 6. Alter est in materia fori contentioso, ut in cap. gratum, & cap. relatum de officio delegati. ad quam etiam reducuntur leges, quæ statuunt mandatum expirare morte mandantis re integra. Quare ea decisio non est ad omnes casus extendenda.

3. Solum ergo superest, an juxta hanc doctrinam dicendum etiam sit, potestatem datam alicui Confessori ad audiendam confessionem determinate personæ expirare re integra morte concedentis? Affirmat expirare Thomas Sanchez loco citato; Salas limitat communem doctrinam in hoc casu, & excipit à generali regula nescio quo fundamento; Suarez cap. 31. citato negat habere locum in hoc casu, quia istud judicium magis est gratiæ, quam justitiæ. At non sufficiens videtur assignari ratio, cum in aliis indultis, quæ dantur determinatæ personæ, & in ordine ad determinatam personam, etiam reperitur ratio gratiæ potius, quam justitiæ, & nihilominus expirare censeantur morte concedentis. Quare ego dixerim si nihil speciale in concessione exprimitur, non censetur expirare morte concedentis, idque spectato ipso jure Pontificis in dicto cap. si cui nulla, & attentè animadverso. Consulto enim dixit Pontifex, si non ob suam, sed ejus cui provideri mandatur gratiam, & favorem. Ut ergo expiret ea gratia concessa alicui in ordine ad determinatam personam, debet esse ob solam gratiam tertij, his enim, æquivaleret illa vox, non ob suam. Quare si simul sit in gratiam, & favorem utriusque, non expirabit. Quia, cum ex ea parte sit gratia facta, & gratia facta non expiret, neque possit claudicare ex aliqua parte, necessario per consequentiam sit, ut ex omni parte maneat. Versari autem in ea concessione gratiam, & favorem utriusque tam confessoris, quam pœnitentis communiter loquendo, planum videtur esse. Et hæc omnia docet Pontius ubi supra, cui adde post hæc scripta visum Patrem Antonium Escobar & Mendozam in Theol. mor. tom. 1. sect. 2. cap. 15. Prob. 27. num. 177. qui etiam optimè Prob. 28. observat contra Angelum Philiaricum, & alios, quod quando conceditur tibi privilegium eligendi confessarium sive determinatum, sive indeterminatum, qui te à reservatis absolvat, vel tecum dispenset, hæc facultas, vel privilegium non perit concedentis morte re integra, quia est gratia jam facta tibi, & beneficium legitime à te possessum, ratione cujus potes confessarium eligere; Sic Henriquez l. 7. cap. 21. §. 6. Suarez tom. 4. de pœnit. disputation. 26. sect. 3. num. 7. & lib. 8. de legibus, cap. 31. num. 3. & 19. Sanchez de matrimonio, l. 8. disputat. 28. num. 72. & 75.

4. Et addit Escobar hanc sententiam sine ulla limitatione tenendam esse, & procedere à fortiori

in facultate eligendi confessarium data per Jubilæum, quia hujusmodi facultas est accessoria facultati lucrandi indulgentiam, quæ cum sit gratia jam facta, & concedentis morte non expirat; neque etiam privilegium eligendi confessarium, quod illi est accessorium. Deinde addiderim à fortiori procedere in facultate concessa eligendi confessarium per Bullam Cruciatæ; quia est gratia jam facta Regi, in cuius favorem pro expeditione belli contra infideles conceditur. Et in facultatem recipiendi ordines extra tempora, vel non servatis interstitiis, celebrandi in privato oratorio, comedendi carnes diebus prohibitis, & aliis similibus; quia hæc omnes sunt gratiæ factæ ipsi, cui hujusmodi privilegia conceduntur, ac proinde non possunt concedentis morte deperire.

RESOL. IX.

An Confessarius hic Panormi ab Episcopo approbatus possit Panormitanum absolvere Romæ, Neapoli, vel aliis locis extra Diocesim?
Et quid de proprio Parocho, & de Religiosis, qui per approbationem æquiparantur Parocho? Ex p. 3. et. 4. Resol. 143. aliàs 144.

§. 1. DE proprio Parocho, & de Religiosis, qui per approbationem æquiparantur Parocho, non dubitant Doctores; difficultas est de aliis Sacerdotibus approbatis, & negativè respondent Joannes Gutierrez 99. Canon. 1. cap. 17. cum Zerola, & Sorbo, quos citat, & sequitur Garzias de beneficiis, tom. 1. part. 1. cap. 8. n. 132. quia delegatus etiam Ecclesiæ Romanæ non potest extra provinciam sibi decretam absolvere subditum ex manuum injectione in Clericum, ut patet in cap. penult. de officio legati; jurisdictio enim delegatorum terminatur territorio.

2. Verùm affirmativa sententia mihi placet, quam communiter teneant DD. ut Sanchez de matrim. tom. 1. lib. 3. disp. 34. num. 2. Megala in 1. part. lib. 1. c. 7. n. 25 & c. 9. n. 12. Henrici, lib. 6. c. 6. n. 7. & lib. 7. c. 1. n. 4. Peirinus de relig. subdito, tom. 1. q. 1. c. 21. §. 2. Vega in sum. tom. 1. c. 62. cas. 41. Gomez in explicat. bull. Cruciat. 10. n. 8. Suar. in 3. p. tom. 4. disp. 28. sect. 6. & 7. Nugnus in 3. p. tom. 2. q. 8. art. 5. dub. 8. Et ratio est, quia isti Confessores delegati habent jurisdictionem in personas pœnitentium. Ergo non attenditur territorium, vel præsentia localis, sed tantum persona. Adde, quod jurisdictione voluntaria potest exerceri extra territorium à quocumque illam habente, ut patet ex l. 2. ff. de officio Proconsul.

3. Nec obstant declarationes Cardinalium, & Doctores, quos affert Garzias etiam novissimè in Additionibus; nam respondeo, quod loquuntur in casu, quo, v. g. Confessarius approbatus hic Panormi, vellet absolvere extra hanc diocesim Messanenensès, vel Neapolitanos. Nam quisque per approbationem habitam in una diocesi, non potest absolvere ubique. Non autem loquuntur, quando talis Confessarius extra territorium absolvit subditos Episcopi, qui illum approbavit. Vide Acoft. in Bull. Cruciat. q. 38. Ugolinum de potest. Episcop. c. 7. §. 2. n. 7. & alios. Unde est dispar ratio inter utrumque casum. Ad text. verò in cap. penult. de officio delegati, respondeo, quod loquitur, quando delegatus vult exercere jurisdictionem externam in foro contentioso, quæ exerceri minimè potest extra territorium, quod non accidit in casu nostro.

NTON
Opera
Tom. 1 & 2
E III

hoc in
5. 1. 1. 1.
de doctis
in Resol.
dicitur
jus illud
manet in
et. 1. et
si, 144. p.
rum et
ante me
omni à re
facultas
ad lege
im per
m. de an
egit.